

розробити умови та класифікаційні ознаки страхування цивільної відповідальності адвокатів.

Список використаних джерел:

1. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_343.
2. Про адвокатуру і адвокатську діяльність: Закон України від 05 липня 2012 року. //Відомості Верховної Ради (ВВР), 2013, № 27, Ст.282.
3. Про страхування: Закон України від 07 березня 1996 року. //Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 18, Ст. 78.
4. Про затвердження Характеристики та класифікаційних ознак видів добровільного страхування: Розпорядження Державної комісії з врегулювання ринків фінансових послуг України від 09 липня 2010 року № 565. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1119-10>
5. Цивільний кодекс України. //Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № № 40-44, Ст. 356.
6. Обловацька Н.О., Страхування професійної відповідальності адвокатів України. //Адвокат № 9 (120) 2010. 13-18 с.
7. Концепція страхування цивільної відповідальності правників. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uba.ua/ukr/concept_of_liability_insurance/
8. Стрэнг Р. Практика страхования профессиональной ответственности адвокатов в США // Вестник адвокатской палаты Иркутской области № 10. – 2006. С. 34-37.
9. Янчук А. Юридическая практика. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forinsurer.com/public/04/07/21/1438>

Курта А.В.

курсантка магістратури,

Факультет податкової міліції

Національного університету державної податкової служби України

ОСОБЛИВОСТІ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОГО ДОКУМЕНТУВАННЯ ЗЛОЧИНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЩОДО УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ШЛЯХОМ ПРОВЕДЕННЯ ПСЕВДОЕКСПОРТНИХ ОПЕРАЦІЙ

Практиці відома ціла низка способів вчинення злочинів у сфері зовнішньоекономічної діяльності. Зокрема, досить розповсюдженим способом є ухилення від сплати податків шляхом проведення псевдоекспортних операцій. Зміст його полягає у тому, що оформлюються контракти на експортну поставку якої-небудь продукції. Проте, відправлений по контракту товар не перетинає кордону, а реалізується на території України. Оформленні для експорту документи дають пільги по сплаті (ПДВ, акцизний збір).

Витрати бюджету від ненадходження акцизного збору та ПДВ при незавершеному експорті особливо відчутні і масштабні при здійсненні операцій з такою високоліквідною продукцією, як спирт етиловий, який у значних обсягах виробляється в Україні та експортується за її межі, а також є сировиною для виробництва алкогольних напоїв.

Згідно угоди «Про принципи стягнення непрямих податків при експорті та імпорту товарів (робіт, послуг) між держав – учасниць співдружності незалежних держав» від 25 листопада 1998 року визначено, що псевдоекспорт – це фіктивне документарне оформлення товарів (робіт, послуг) як експортуються з митної території Сторони, при якому не відбувається фактичного вивезення товарів (робіт, послуг) за межі митної території цієї Сторони [3].

Метою наукового дослідження є розкриття питання про особливості оперативно-розшукового документування злочинів щодо ухилення від сплати податків шляхом проведення псевдоекспортних операцій. Для цього необхідно визначити суть за значення псевдоекспортних операцій, та особливості документування.

Оперативне документування злочинів у сфері зовнішньоекономічної діяльності були предметом дослідження у низці наукових праць вітчизняних та зарубіжних фахівців: О. М. Бандурки, І. І. Басецького, О. М. Бусол, В. М. Бутузова, В. Д. Гавловського, П. Т. Геги, О. М. Джужи, О. Ф. Долженкова, В. С. Зелененького, та ін. [7, с. 25].

Тому, оперативно-розшукове документування – це здійснюваний уповноваженими посадовими особами ОРД і встановлений Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» [3] та відомчими нормативно-правовими актами комплекс взаємозалежних дій і рішень, спрямованих на пізнання обставин злочину й достовірне відбиття (закріплення, фіксація) у матеріалах ОРД результатів та порядку цього пізнання (фактичних даних про злочин, процесу здійснення ОРЗ, прийнятих рішень тощо) з метою вирішення завдань ОРД та використання їх в інтересах кримінального судочинства.

Оперативне документування в ОРД полягає у концентрації матеріалів оперативно-службового документування в матеріалах оперативно-розшукової справи з метою збирання, накопичення, систематизації і аналізу фактичних даних, перевірки і оцінювання результатів оперативно-розшукових заходів, а також прийняття на їх підставі відповідного рішення посадовими особами оперативно-розшукових підрозділів [7, с. 26].

Псевдооперації відбуваються шляхом укладання фіктивних контрактів, і мають декілька різновидів. Суть способу полягає в оформленні фіктивної операції, завдяки якій кошти або товар, призначений для продажу, формально відображені в обліку якої-небудь фірми, а реально виявляються виведеними у «тіньовий» оборот або знову легалізується вже в іншому фінансово-господарському обороті.

Таким чином, операцію у бухгалтерському обліку відображено, переховані кошти або поставлений товар відображені у дебіторській заборгованості підприємства, із проведеної операції нараховані (або зможуть бути нараховані) всі необхідні податки. Проблема в тому, що кошти для сплати нарахованих податків відсутні.

Найпростіша схема полягає в оформленні придбання товарно-матеріальних цінностей у фіктивних фірм та їх експорту до віддалених від України країн і територій (Азія, Африка тощо). Фактично рух товарно-матеріальних цінностей, транспортування і перетин ними кордону не

відбувається, договірні та імпорتنі взаємовідносини з резидентами України відсутні. Розрахунки імітуються за допомогою комерційних банків, які спеціалізуються на послугах «конвертації» (з використанням вексельних схем тощо).

Для оперативного документування щодо факту вчинення псевдекспортних операцій необхідно:

1. Організувати збір інформації про суб'єкта підприємницької діяльності (далі СПД) з використанням АІС «Податковий блок» проаналізувати вид діяльності СПД;

2. Отримати оперативні або аналітичні дані, інформацію за результатами проведеної ДПІ перевірки платника податків або з інших джерел щодо конкретної сумнівної операції [8, с. 215].

3. Отримати інформацію від регіональної митниці, копії контракту та вантажно-митних декларацій, які свідчать про укладення угоди між резидентом та нерезидентом України, підтверджують факт перетинання вантажу через митний кордон України, кількісні та якісні характеристики вантажу, а також особу яка представляє нерезидента України і підписала контракт (договір) та інші документи, які фактично підтверджують експорт товарів (робіт, послуг) відповідно до Положення [2].

4. При перевірці експортних операцій витребувати в Торгово-промисловій палаті (підрозділах Держзовнішінформ) довідку про ціни на експортований вантаж, перевірити порядок формування відпускної вартості;

5. При перевірці експортних операцій СГД, при яких сировина вивозилася як «давальницька», перевірити повернення – надходження готової продукції на Україну, відповідність обсягів тощо [7, с. 215].

6. Спілкування з посадовими особами СГД-резидента України, причетними до укладання конкретного контракту (договору) з метою отримання пояснень щодо зазначеної зовнішньоекономічної угоди, деталей підписання угоди та її виконання.

7. Проведення заходів (направлення запитів) з метою отримання інформації та копій документів, які супроводжують товар або підтверджують його походження (сертифікати відповідності, технічні умови, ліцензії, санітарні сертифікати та інші).

8. Відстеження ланцюга руху товару через територію України [6].

9. За зібраними матеріалами територіальним оперативним підрозділом готується проект запиту до правоохоронних органів іноземної держави та через оперативне управління області узгоджується з підрозділом зовнішніх відносин ГОУ ДФС України відповідно до Інструкції [5].

10. Після узгодження запит з додатками надсилання в Національне центральне бюро щодо проведення правоохоронними органами зарубіжних держав необхідних оперативно-розшукових заходів, а в деяких випадках – слідчих дій, іншої інформації правоохоронні органи України використовують усі наявні в них канали зв'язку, в тому числі шифрованого.

Слід зазначити, що оперативне обслуговування, взаємодія податкової міліції з Державною податковою інспекцією, Державною службою фінансового моніторингу, митницею, з Європейським поліцейським офісом та

іншими органами здійснюється на кожному етапі при проведенні будь-якої процесуальної чи оперативної – розшукової дії.

Список використаних джерел:

1. Про зовнішньоекономічну діяльність: Закон України від 16.04.91 № 959-ХІІ
2. Про оперативно розшукову діяльність: Закон України від 18.02.92 № 2135-ХІІ
3. Про принципи справляння непрямих податків під час експорту та імпорту товарів (робіт, послуг) між державами – учасницями Співдружності Незалежних Держав: Угода від 25 листопада 1998 р.
4. Про механізм справляння непрямих податків і контролю за фактичним переміщенням товарів (робіт, послуг) під час переходу на їх справляння за принципом країни призначення: Положення від 25 листопада 1998 р.
5. Про затвердження Інструкції про порядок використання правоохоронними органами можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів: Наказ від 09.01.97 № 3/1/2/5/2/2
6. Методичні рекомендації щодо здійснення державного контролю за експортними операціями: ЗАТВЕРДЖЕНО наказом ДПА України від 16 липня 2007 р. N 433.
7. Берлач А.І., Матвійчук В.В. Оперативно-розшукове документування злочинів, що скоюються в сфері зовнішньоекономічних відносин // Вісник Університету внутрішніх справ. Спецвипуск 1: МВС. – Х., 1999. – С. 184-1992.
8. Давидюк В.М., Бухтіяров О.А., Стороженко С.А. Оперативно-розшукова діяльність : Особлива частина: структурно логічні схеми: Ірпінь, 2015. – 276 с.

Маркевич Я.С.

студентка,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ «МЕДИЧНИХ» ЗЛОЧИНІВ

«Медичні» злочини вчиняються медичними працівниками при наданні ними медичної допомоги. Відповідно до ст. 3 Основ законодавства про охорону здоров'я медична допомога – це діяльність професійно підготовлених медичних працівників, спрямована на профілактику, діагностику, лікування та реабілітацію у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами, а також у зв'язку з вагітністю та пологами [1].

Оскільки розслідування злочинів даного виду проводиться особами, які не мають професійної підготовки для здійснення медичної допомоги, зрозуміло, що для ефективного та результативного розслідування необхідно залучати осіб, які мають спеціальні знання саме у сфері медицини. Однією із форм використання спеціальних знань є залучення експерта для проведення експертизи.

Під спеціальними знаннями розуміється неодноразово апробовані наукові знання, практичні вміння та навички, які сформувалися під час отримання загальної та професійної освіти, досвіду роботи за спеціальністю і які можна